

Engeland.

LONDEN, 17 April.

De admiraal *Malcolm* heeft zijne vlag weder aan boord van de *Donegal* geheeschen, en is met dit schip, na volbrachte reparatie, van Scheerness naar Duns gestevend, alwaar de genoemde vlootvoegd het commando over de vereenigde fransche en britsche eskaders op nieuw heeft aangenomen. Deze scheepsmagt bestaat als nu uit de linieschepen *Donegal* en *Talavera*, en twee fransche oorlogsfregatten. De sloep *Hyacinth* is uit Duns gezeld, om in de Noord-zee te gaan kruisen. De kruistogt zal echter kort duren, daar genoemde bodem naar de Indien bestemd is. Het gerucht heeft geloopt, dat de vloot van den admiraal *Malcolm* weder aanmerkelijk zoude worden versterkt, doch hetzelfde is tot nog toe niet bevestigd. Zeker is het intusschen, dat in Portsmouth verscheidene linieschepen uit het dok zijn gehaald.

— Bij het corps diplomatique heerscht eene ongewone drukte. De nederlandsche minister heeft prins de *Talleyrand* herhaalde malen bezocht. Gisteren heeft de nederlandsche stoomhoofd *Bata-vier* eenen secretaris van legatie te Margate aan wal gezet, en is dadelijk daarop weder vertrokken.

— In het huis der lords is gisteren avond, op voordragt van lord *Lighthurst*, ondersteund door den lord-kanselier, de tweede lezing van de door lord *Wynford* voorgestelde bill, ter verbetering van de gewone regterlijke wetten, tot over zes maanden verschoven.

— Aan het verblijf van den burggraaf *Althorp*, in Downing-street, is zondag namiddag door het meestendeel der ministers een kabinetsraad gehouden, welke ongeveer drie uren geduurd heeft. — Onze minister van buitenlandsche zaken, de burggraaf *Palmerston*, blijft intusschen nog woestdhrand, ongesteld.

De heer *Dedel*, de nieuwe hollandsche gemagtigde, welke van destijds ongesteldheid geheel hersteld is, heeft eergisteren een bezoek aan prins de *Talleyrand* gegeven. Zondag is de zelfde gezant, na daags te voren met gemelde prins eene conferentie gehad te hebben, insgelijks met *Baron Bulow* werkzaam geweest.

Berigten uit Portsmouth vermelden, dat er in de vorige week in de dokken en op de scheeps-timmerwerven veel drukte heerscht, en dievolgens het gerucht geloopt had, dat zes linieschepen en even veel fregatten naar de Middellandsche Zee zouden worden gezonden om de bewegingen der Russen gade te slaan. Stellige bevelen tot het afkenden van zulk eene vloot waren echter sedert niet aangekomen, doch verscheidene oorlogschepen bleven aldaar in staat om op het eerste sein onder zeil te gaan.

— Wij hebben van Parijs afschriften ontvangen van de brieven van den admiraal *Roussin* aan *Mehemet-ali*, onder-Koning van Egypte, en aan *Ibrahim-pacha*, opperbevelhebber der egyptische armee. Deze brieven zullen niet missen onze lezers als diplomatische merkwaardigheden te beschouwen.

Therapia, Paleis van Frankryk, 22 february.

ALLERVOORTREFFELIJKSTE EN MAGTIGSTE OPPERHEER.

Het gouvernement van Uwe Hoogheid kerigt ontrast, wegens het voortschrijden van uwen zoon, *Ibrahim-pacha*, en diens tweeduidige gesteltonis, heeft, ter laatst instantie, de materiele hulp aangenomen, welke Rusland had aangeboden.

Sedert door de vredehavende betuigingen van Uwe Hoogheid gervet gesteld verlangde hetzelfde, dat nopens het aannemen dier hulp zou worden teggebewe gegeven, sedoch, ten gevolge eener dier noodlottigheden, die meermalen de voorbode van politieke rampelagen zijn geweest, is het russische eskader aangekomen, en in den Bosphorus ten anker liggende, bevonden.

In dese omstandigheid, die de algemaene rust, die eerste van Europa's behoeften, ernstig in gevaar brengt, en die het ottomannische rijk met de grootste onheilen bedreigt, waarvan de kansen door Uwe Hoogheid moeten worden gedeeld, heb ik, in overeenkomst met de verhevene Porte, ondernomen, in den naam van Konings regering, om te bewegen tot het aannemen der voorstellen, die door *Mehemet-pacha* aan Uwe Hoogheid zijn overgebracht geworden, op voorwaarde, dat het onmiddellijk aan den russischen gezant zou worden kennelijk gemaakt, dat, vermits uwe bevrediging was bewerkstelligd, de bijstand van het russische eskader overtoellig, en deszelfs tegenwoordigheid voortaan doelloos zou zijn.

Ik moet derhalve Uwe Hoogheid verzoeken om, ik zal niet zeggen voor uwe belangen, maar voor uwe veiligheid, uwe armee zonder verwij terug te roepen binnen de grenzen van het grondgebied, over hetwelk aan Uwe Hoogheid het beheer was aanvertrouwd, en terug te keeren tot die natuurlijke betrekkingen met de Verhevene Porte, die U werden aanvertrouwd, in toevoeging tot de pachaliks, met welke Uwe Hoogheid, evenzeer als uw zoon *Ibrahim-pacha*, bevorens was bekleed; namelijk die van St. Jean d'Acree, Jerusalem, Syrisch-Tripolis en Nabolos.

Matiging is voor Uwe Hoogheid tot eene noodzakelijkheid geworden, en eene volharding in de aangevoerde aanmatigheden zal over uw hoofd gevolgen doen komen, welker heillooze aard, hoop ik, de bezorgdheid van Uwe Hoogheid zal opwekken.

Frankryk zal de verbindtenis voltrekken, welke ik heb aangegaan. Het heeft daartoe magt, en ik ben de waarborg van deszelfs wil.

Alleenlijk blijft mij de hoop over, dat Uwe Hoogheid ons niet dwingen zal eene magt aan te vallen, die gedeeltelyk ons eigen gewrocht is, en eenen roem te verminderen, van welken ik een bewonderaar ben.

Mijn eerste aide-de-camp zal dit pakket aan Uwe Hoogheid behandigen; vergun mij hem in uwe welwillendheid aan te bevelen.

Ik voeg hier nevens afschrift van eenen brief, welken ik te gelykertijd aan uwen zoon *Ibrahim-pacha* heb geschreven.

Ik grijp deze gelegenheid aan, allervoortreffelijkste en magtvolle Opperheer, U de verzekering te vernieuwen van de hooge achting, met welke ik ben, enz.

De vice-admiraal, pair van Frankryk, gezant bij de Verhevene Porte.

(Get.) *Roussin.*

Aan Zyne Hoogheid Mehetmet-ali-pacha, onder-Koning van Egypte.

Therapia, Paleis van Frankryk, 22 february.

ALLERVOORTREFFELIJKSTE EN MAGTvolle OPPERHEER.

Uit den inhoud van nevensgaanden door mij aan Zyne Hoogheid den onder-Koning van Egypte, uwen doorluchtigen Vader gezonden brief zult gij zien, welke rampspoedige gebeurtenissen te Konstantinopel hebben plaats gegrepen, als ook het exposé van derzelve onvermijdelijke gevolgen.

Onder het gevaar van het Ottomannische rijk eene prooi van Rusland te zien worden, moet eene magtige natie met al haar gewigt tusschen beide treden, ten einde het voorwendsel tot eenen gewapenden inval te vernietigen, die Europa zoude schokken.

De magtvolle natie is Frankryk — het is Frankryk, ondersteund door de bewilliging van Engeland — Frankryk, hetwelk door den Onderkoning van Egypte sinds langen tijd onder zijne voornaamste vrienden is gerauschikt geworden, en hetwelk, onder deze omstandigheden geregtigd is op zijne volgzzaamheid staat te maken.

Ik betwijfel geen oogenblik, oppermagtig Heer, aan de oprechte en onmiddellijke medewerking, welke gij ter voltrekking van dit ontwerp zult bieden. Overeenkomstig de verbindtenis welke ik, in den naam van mijn gouvernement heb aangegaan, moet de vrede beschouwd worden tusschen Egypte en de verhevene porte te zijn gesloten, op de voorwaarden van het bezit der vier gouvernementen St. Jean d'Acree, Nabolos, Syrisch-Tripolis en Jerusalem. In deze voorwaarden kan generlei hoegenaamde verandering worden gemaakt; alle redewisseling over dit ontwerp moet opgehouden hebben, en onverwijld moeten de vijandelikheden geëindigd zijn.

Ik verzoek u derhalve magtvolle opperheer, niet slechts zorg te dragen dat uwe armee geenen enkelen stap voorwaarts rukke maar zelfs om dezelve te doen terugtrekken, zoodanigerwijze, dat zij zich herplaatse op het grondgebied, hetwelk aan Egypte is afgestaan geworden.

Deze operatie is onvermijdelijk noodzakelyk, ten einde aan de bevolking te doen blijken dat de oorlog, door welken zij reeds te veel geleden hebben, is ten einde gebracht.

Mijn aide-de-camp, bringer dezes, heeft het mij onmiddellijk u antwoord te doen geworden. Ik heb de eer uwe hoogheid te verzoeken niet te dralen met het voorgesagde te behandigen.

Ontvang enz. (Get.) *Roussin.*

Aan Z. Exc. Ibrahim-Pacha, opperbevelhebber der egyptische armee.

Frankryk.

PARYS, 16 April.

Het hof van assises heeft den afgevaardigden, den heer *Cabet*, die in de maand october 11., wegens misdrijf door de drukpers gepleegd, tot eens vijfjarige gevangenisstraf werd verwezen, vrijgesproken.

— De reis van den hertog van Orleans naar Londen is, naar men verneemt, tot de eerste dagen van mei uitgesteld. Men wil dat zulks in verband staat met een verschil van gevoelen, hetwelk vooral ten aanzien der oostersche aangelegenheden de beide ministerien zoude verdeelen.

— De belgische gezant heeft gisteren eene bijzondere audientie bij den Koning gehad en zoo men zegt, eenen eigenhandigen brief van Koning *Leopold* overhandigd, waarbij, in overeenstemming met eenige officiële nota's, ernstig op eene spoedige beslissing der belgische zaak, die wederom geheel aan den langzamen weg der diplomatie schijnt toebetrouwd, wordt aangedrongen. Na den afloop der audientie zijn de ministers van buitenlandsche zaken en van oorlog met den generaal *Sebastiani*, den maarschalk *Gérard* en den graaf *de Flahaut* vergaderd geweest, en zijn dépêches naar Brussel en Londen gezonden.

— De berigten uit Konstantinopel, van 24 maart, geven weinig genoeg. Naar men verneemt, bestaat de fransche scheepsmagt in de Middellandsche-zee thans uit vier lineschepen, *Maréngo*, *Duquesne*, *Suffren* en *Superbe*; 6 fregatten, twee korvetten, 16 brikken en 8 stoomschepen.

— Bij het geding van het dagblad *la Tribune*, waren 388 leden der kamer ter zitting tegenwoordig. 65 leden hebben zich als onbevoegd aangegeven of verklaard zich te onthouden; 325 hebben als regters gezeten; 306 hebben slechts deel in de stemming genomen; 256 stemmen hebben zich voor en 50 stemmen zich tegen de veroordeeling verklaard.

Het resultaat der stemming heeft drie jaren gevangenisstraf en tien duizend frans boete bepaald, als het dubbel maximum der door de wet uitgeschrevene straf.

— De fransche armée van het noorden, of van den maarschalk *Gérard*, zal voortaan uit slechts drie divisien bestaan, te zamen 12 regimenten infanterie nitmakende, welke in en bij *Rijsel*, *Valenciennes* en *Mizières* geposteerd zullen zijn.

Van den 18.

De kamer der pairs heeft gisteren met eene beslissende meerderheid het ontwerp van wet, waarbij aan het gouvernement de magt wordt verleend, om de vreemde uitgewekenen een vast verblijf aan te wijzen, en des noods het grondgebied te ontzeggen, aangenomen.

— Het bevestigt zich, dat de maarschalk *Maison* eerstdaags naar *St. Petersburg* zal vertrekken. Graaf *Fosco di Borgo* heeft wederom eene conferentie met den minister van buitenlandsche zaken gehad, waarbij vrij ernstige woorden zijn gewisseld.

— Heden loopt het gerucht in de beide kamers dat de tegenwoordige zitting op den 27 dezer zoude gesloten worden en dat de opening der volgende, op den 5 mei is bepaald.

— De vica-admiraal *Ducrest de Villeneuve*, is bij ordonnantie van den 15 dezer, tot zee-prefect te l'Orient benoemd.

— De fondsen waren heden (18) genoteerd: de 5 pCt. kont. 100,80; op tijd 100,90; de 3 pCt. kont. 77, op tijd 77,10; Nap. rent. kont. 91,10; op tijd 91,30; Sp. perpet. kont. 74 1/2; op tijd 74 1/2; 3 pCt. 43 3/8; Cortes 15 3/8.

Belgie.

BRUSSEL, 19 April.

— Morgen moeten de troepen der tweede divisie door den Koning en de verdere vorstelijke personen nabij *Mechelen* in oogenschouw genomen worden.

— Men spreekt van het aanleggen van nog een kamp, en wel te *Castiau* nabij *Mons*, voor een deel der troepen die tot de derde leger-divisie behooren.

Rusland.

PETERSBURG, 7 April.

Het officieel dagblad bevestigt heden het volgende: * Bij een artikel van den 15. Maart is reeds medegedeeld het tusschen het Russische gezantschap en de Ottomaansche Porte beraamd besluit, om het eskader onder den schout-bij-nacht *Lavareff*, te *Sisepolis* voor anker te laten gaan. Deze maatregel was, door de gunstige verandering in den staat van zaken te Konstantinopel, vóór de aankomst van dit eskader voorgevallen, te weeg gebracht. Het Egyptische eskader had inderdaad zijnen marsch gestaakt, en alles schenen eene nabijzijnde schikking te voorspellen. Deze daadzak is door verscheidene Fransche dagbladen zonderling misvormd geworden. Zij schrijven de gemaakte beschikking ten aanzien van het Russische eskader toe aan vertoogen, die de Fransche gezant, de admiraal *Roussin*, na zijne aankomst

te Konstantinopel bij de Porte son gedaan hebben. — Zelf eene bewering, welke met de tusschen Rusland en Frankrijk bestaande betrekkingen niet strooken zoude, vereischt eene terzegtwijfing. De toedragt van zaken is de volgende: * Den 2 Februarij deed de Porte, verontrust door *Ibrahim-pacha's* togt tegen *Brussa*, aan den Russischen gezant eene officiële nota overhandigen, ten einde den Keizer niet alleen om ondersteuning ter zee, maar ook om eene gelyktydige afzending van landtroepen te verzoeken. Den 6 Februarij keerde de luitenant-generaal *Murawieff* naar Konstantinopel terug. Denzelfden dag ontving de Porte de tijding, dat *Ibrahim* te *Kintahia* was blijven staan. — De indruk, welke deze tijding op den divan maakte, toonde zich in de eerste bijeenkomst, waarin de luitenant-generaal *Murawieff* den uitslag zijner zending uiteenzette. In deze bijeenkomst, welke den 8 februarij plaats had, stelde de reis-effendi de vraag voor: * of het bij den tegenwoordigen staat van zaken, die der Porte veel meer zekerheid opleverde, niet doelmatig zoude zijn, om de ondersteuning af te wijzen, waarom zij eenige dagen te verongevraagd had, toen zij zich nog door een nabijzijnd gevaar bedreigd abhte. De heer *van Buleniëff* antwoordde, dat de Sultan alleen er over te beslissen had, of het doelmatig was, de onlangs nog met zoo veel aandrang gevraagde heilaanbrengende maatregelen op te schorten: doch hij deed opmerken dat de aankomst van het eskader moeilijk zou zijn af te wenden, wanneer hetzelfde *Sebastopol* reeds verlaten had, gelijk men alle reden had, van te denken; maar dat het welligt te doen zou zijn, om hetzelfde, wanneer men het op zee mogt aantreffen, in den zee boezem van *Burgas* te laten binnenloopen, ten einde hetzelfde, ingeval de omstandigheden deszelfs tegenwoordigheid nog vereischen mogten, steeds in staat zou zijn, de hoofdstad dadelijk ter hulp te snellen. Hij noodigde den reis-effendi teven, uit, om den wensch, dien hij met opzigt tot het tegenbevel aan ons eskader uit te vaardigen, te kennen gegeven had, schriftelijk mede te deelen; voorts verzocht hij dezen minister, eene stoomboot of ligt vaartuig ter beschikking van het Russische gezantschap te snellen, en het onze vloot te gemoet te zenden. Den 17 februarij ontving de Russische gezant van den reis-effendi eene memorie, waarin de wensch, in de bijeenkomst van den 8 februarij te kennen gegeven, was vervat. — Uit deze opgaaft blijkt dus onder anderen, dat het de russische gezant zelf was, die het eerst aan den Ottomaanschen minister den voorslag deed, om het Russisch eskader in den zeeboezem van *Burgas* te doen binnenloopen, opdat het in de nabijheid der hoofdstad te hulp te komen, indien de laatste op nieuw mogt bedreigd worden; dat deze verklaring, welke den reis-effendi terzegtwijfden en den reis-effendi den 8 februarij gewisseld werden, terwijl de admiraal *Roussin*, die den 27 februarij te Konstantinopel aankwam, zijn eerste conferentie met den Ottomaanschen minister niet vóór den 19 februarij had; derhalve het besluit beeld om het Russisch eskader, voor het binnenloopen in den Bosphorus, tegenbevelen te gemoet te zenden, reeds opgevat was, zonder dat de admiraal *Roussin* zich in het minste daermede behoefde te bemoeijen of het minste dreigement van de Porte te doen; en wel eenvoudig daarom, dat deze schikking uit eigen beweging door den Russischen gezant reeds negendaagen voor de aankomst van den Franschen gezant was voorgeslagen. — De nieuwe bestemming van ons eskader was derhalve vooraf aangewezen bij de aanbiedingen, door den heer *van Buleniëff* in de conferentie van den 8 februarij gedaan, en deze minister kon alzoo, toen ons staaldeel in den morgen van den 27 februarij bij *Bujukdere* voor anker ging, over het te nemen besluit geen oogenblik in twijfel staan. Hij maakte zich datgene te bevestigen, wat hij reeds den 8 februarij gezegd had: * dat hij namelijk meende aan de wenschen van den Sultan te moeten voldoen, door er in te bewilligen, dat het eskader, tot op de ontvangst van nadere bevelen van Z. M. den Keizer, in de golf van *Burgas* post vattede. — In dezen geest liet de Russische gezant zich tegen den adjudant-generaal van Zijne hoogheid, *Mascher-Amel-pacha*, en tegen de seraskier *Cerrew-pacha*, uit, bij een hertelk vertrouwd raadgover, des Sultans den 20 en 21 februarij bij hem aflegden. Tot antwoord ontving hij de plechtige verklaring, dat, ofschoon de Sultan zich nog niet tyd met de hoop vleide, dat de Egyptische zaken in der minne en zonder verdere moeytelikheden zouden aflopen, hij nogtans in allen gevallen steeds op den groothartigen bystand des Keizers bleef rekenen. Omtrent denzelfden tijd nam de Fransche gezant, ten einde ook van zijne zijde de Porte van de zorg zijner regering voor de belangen van den grooten heer te overtuigen, de verplichting op zich, om bij den pacha van Egypte aan te dringen op de aanneming der vredes-voorwaarden, dier zijne hoogheid voorgeslagen. Mogt deze stap met eenen gunstigen uitslag bekroond worden, dan zal het Russische kabinet er zich het eerst en opregt over geluk wenschen, want zoodanige uitslag zou volkomen beantwoorden aan de bedoelingen, welke zoo wel de zending van den luitenant-generaal *Murawieff* naar *Alexandria*, als de afvaardiging van een eskader naar Konstantinopel hebben te weeg gebracht. — Tot dat echter de pacha van Egypte aan de hem opgelegde voorwaarden onderworpen en dezelve zonder overwegen vervald heeft, verdert de voorzigtigheid, op de op-

regtheid der beloften van *Mehomed Ali* niet al te veel te vertrouwen. Hetgeen deze voorzigtigheid nog noodzakelijker maakt en ons versterkt in onze overtuiging, is het nieuwe gedrag van *Ibrahim*, die, met achterstelling van zijne eigene verzekeringen, en in strijd met de toezeggingen, aan den luitenant-generaal *Murawieff* gedaan, het gewaagd heeft zijne krijgshewingen nog verder uit te breiden, de Turksche overheden te zetten en zich van de steden *Magnesia* en *Balikezer* meester te maken. Hierbij komt nog, dat, terwijl op deze wijze de Egyptische armee stelling inneemt, die meer en meer de rust der hoofdstad van het Ottomansche rijk bedreigt, *Mehomed Ali* zijne krijgsoversteelingen ijverig voortzet en zich gereed maakt, om aan *Ibrahim* nieuwe versterking te doen toekomen. — Deze tijdingen hadden bij de Porte ernstige bekommelingen verwekt, en deden haar eene des te grootere waarde hechten aan de tegenwoordigheid van ons eskader. — Dadelijk nadat dezelve den 28, maart te Petersburg ontvangen werden, gaf de Keizer aan den gouverneur-generaal van Nieuw-Rusland, den graaf *Woronzow*, last om de te *Odessa* voorbereide expeditie, alsmede de landingstroepen, onder bedekking van eene afdeeling der vloot, gekommandeerd door den schout-bij-nacht *Kumani*, overwijd te doen vertrekken. Deze expeditie ging werkelijk den 29. maart, des morgens om zes uur, onder zeil. Derzelve aankomst werd te Konstantinopel met groot ongeduld verwacht, en de Ottomansche regering had reeds vroeger de noodige bevelen uitgevaardigd, om te van levensmiddelen en alles, wat zij verder mogt noodig hebben, te voorzien. Alzoo zullen spoedig genoegzame krachten voorhanden zijn, om de hoofdstad van het Ottomansche rijk, wanneer zij verder mogt bedreigd worden, te verdedigen, of de met den pacha van Egypte aangeknoopte onderhandelingen te ondersteunen. — Nadat deze militaire maatregelen genomen waren, heeft de Keizer, ten-einde door eene plechtige verkondiging zijner besluiten, tegen de heerschzuchtige plannen van *Mehomed Ali* eenen dam op te werpen, aan zijnen minister te Konstantinopel in last gegeven, om ten stelligste te verklaaren: dat het eskader en korps troepen, die den Sultan, op uitdrukkelijke verzoeken van dezen soeverein, ter hulp zijn gezonden, bevel hebben, om in de door hen ingenomene stelling te blijven tot dat *Ibrahim* Klein-Azië ontruimd heeft, over de *Taurus* teruggegaan is, en pacha van Egypte bewilligd heeft in de voorwaarden, door de Porte voorgeslagen. Zoodra dit bericht bereikt is, zal Z. K. M., gelijk hogstdezelve zal: den 7. februarij last te kennen gegeven heeft, aan zijne vloot en aan zijne troepen bevel zenden, om naar Ruland weder te keeren.

Nederlanden.

HERTOGENBOSCH, 22 April.

Naar men uit 's Hage meldt zonde het vorstelijk gezin op gisteren uit Amsterdam naar de residentie terug keeren, behalve de prins van Oranje die zich naar het deger zou begeven.

— Te Amsterdam is, tijdens het verblijf van Z. M. aldaar, belast met de zending aangekomen de graaf de la Tour du Pin, komende uit Londen en laatstelijk uit 's Hage vertrokken.

— Men schrijft uit Arnhen, van den 19 april: *Lutien Buona-parte*, bekende onder den naam van prins van Canino, vertrok laatstleden woensdag van hier per stoomboot naar Rotterdam, om van daar naar Amerika te stevenen; hij was den vorigen avond hier van Keulen aangekomen en had den nacht in het logement de Zon doorgebracht.

— HH. KK. HH. de prins en prinses *Albert* van Pruisen, zullen heden in de residentie aankomen.

— Ten gevolge van eene missive van den minister van binnenlandsche zaken aan de heeren gouverneurs, zijn de gemeentebesturen dezer dagen herinnerd, aan de bepaling van § 4 van het koninklijk besluit van den 15. januarij 1826, no. 196, waarbij is vastgesteld, dat alle vreemde bedelaars, die niet vallen in de termen, omschreven bij de drie eerste afdeelingen van dat besluit over de grenzen zullen worden gebragt, welke bepaling, blijkens de van tijd tot tijd inkomende opgaven der in de bedelaars geslachten aangebrachte personen, niet overal in het oog wordt gehouden, terwijl er onder die bedelaars herhaalde malen voorkomen, op welke gemelde § 4 van toepassing is, en waarbij alzo dan dikwerf eene nuttelooze briefwisseling en dubbele transportkosten voortvloegen. Voor zoo veel noodig zijn de gemeentebesturen uitgenoodigd, op de stipte nakoming der bedoelde bepaling te willen letten.

— Zoo men verneemt, zal door de heeren gouverneurs bij het bepalen, ieder voor zyne provincie, van den tijd, waarop het primief beschrijvingswerk voor de belasting op het personeel, vastgesteld bij de wet van den 29. maart, in de respectieve gemeenten zal moeten aanvangen, naar de bedoeling diervat zoo veel mogelijk voor elke gemeente moeten worden in aanmerking genomen, de gebruikelijke verhuistijd tusschen welken de beschrijvings-bijetten, in het algemeen, ten

minste drie dagen zullen moeten verlopen.

— Eenige gouverneurs der provincien zijn aangeschreven, om met den meesten spoed en binnen den korstmogelijken tijd drie honderd treinpaarden aan te besteden.

— De correspondent van *the Times*, die zich te 's Hage sedert eenigen tijd opgehouden en vier dagen geleden was aangezegd, om naar Engeland terug te keeren, is met de stoomboot van Rotterdam naar Londen vertrokken. Een artikel noemens zekere fransche gravin, die zich in de residentie bevindt, zou tot dien maatregel, zoo het schijnt, aanleiding hebben gegeven.

— De staatkundige onderhandelingen schijnen thans weder levendiger dan voor eenige weken. Men verzekert, dat bij de ongesteldheid van den heer *Dedel*, graaf van *Limburg Stirum*, die thans naar Londen vertrokken is, het antwoord moet overbrengen op de nota van Frankrijk en Engeland, waarbij de ongenoegzaamheid der volmagten van den heer *Dedel* werd betoogd. Dat antwoord zou, naar men wil, de geneigdheid der regering inhouden om een definitief tractaat te sluiten, zelfs met het doen van nieuwe opofferingen, met dien verstande echter, dat dit tractaat door de vijf mogendheden zoude worden gewaarborgd. (Zie hier het volgende stuk.)

ANTWOORD door prins de Talleyrand en lord Palmerston, aan onzen buitengewonen gezant te Londen; den heer *Dedel*, op deszelfs eerste mededeelingen.

N O T A

Van den 2 april, door de fransche en engelsche gevolmagtigden, aan den heer *Dedel* gerigt.

Londen den 2 April 1833.

De ondergeteekende buitengewoon gezant van Z. M. de Koning der Franschen en eerste staats-secretaris van Z. Britsche M. voor de buitenlandsche zaken, hebben de eer gehad de nota te ontvangen, welke Z. Exc. de heer *Dedel*, buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister van Z. M. den Koning der Nederlanden, onder dagteekening van den 23 maart, tot hen gerigt heeft en die vergezeld ging van een te sluiten ontwerp van overeenkomst tusschen Frankrijk en Groot-Brittanje eenerzijds en de Nederlanden anderzijds.

De ondergeteekende zijn geneigd te gelooven, dat de hernieuwing der onderhandelingen door de zending van den heer *Dedel* een bewijs is van den wensch van het nederlandsche gouvernement om door eene voldoende schikking de te lang voortdurende debatten tot een einde te brengen; en zich niet kunnende overreden, dat het voorstel door den heer *Dedel* hun nu gedaan als den maatstaf der vredelievende gezindheden van zijn hof zonde kunnen beschouwd worden, vleijen zij zich, dat hij met den tegenwoordigen staat van zaken meer overeenkomstige en tevens meer geschikte instructien, om tot de eindelijke oplossing der tusschen Holland en Belgie nog hangende geschillen te geraken, zal kunnen verwerven. De algemeene europesche belangen, alsmede de door Frankrijk en Engeland aangepane verbindtenissen, maken deze oplossing noodzakelijk.

Eene der bedoelingen, die de fransche en engelsche gouvernementen beoogden, toen zij in januarij II. en onmiddellijk na de ontruiming der antwerpsche citadel, aan het Gravenhagische kabinet eene voorloopige overeenkomst voorstelden, was het verwerven van de volle toestemming van Holland en Belgie, om aan den onbepaalden staat van vreedzaamheid een einde te stellen, tot welker handhaving de vijf mogendheden verscheidene malen hebben verklaard bepaaldelijk besloten te zijn. Met dit inzicht stelden Frankrijk en Groot-Brittanje eene terughenging voor, van de hollandsche en belgische legers op den vredevoet, de voorloopige erkenning der onzijdigheid van Belgie, eene onzijdigheid, die, als vaste schikking, door alle partijen, Z. M. den Koning der Nederlanden daar onder begrepen, was goedgekeurd, en eindelijk een wapenstilstand, die tot op de sluiting van een bepaald vredesverdrag, tusschen de beide strijdende partijen moest voortduren.

Eene dusdanige schikking zoude regtstreeks overeenkomstig zijn geweest, met den vredelievenden geest, welke de vijf hoven, gedurende den ganschen loop der onderhandelingen, onveranderlijk heeft beziel en reeds in de maand december 1830, in het protocol n. 3, zoo sterk sprekend is uitgedrukt.

« Het doel der vijf Mogendheden — wordt daarin gezegd — is alle vijandelijk gevoel uittevoeren tusschen de beide volken, welke op dit oogenblik eene betregrenswaardige worsteling verdeelt en niet dorzloover terug keert in het verschiep te laten. Derhalve oordeelen zij beter den wapenstilstand voor onbepaalden tijd vast te stellen. »

Maar het nederlandsche gouvernement weigert bij het ontwerp van overeenkomst, dat Z. Exc. de heer *Dedel* in last heeft aan te bieden, om zelfs voorloopig de onzijdigheid van Belgie te verbieden, alhoewel die onzijdigheid door de vijf mogendheden is gewaarborgd geworden, en vraagt daarenboven dat Frankrijk en Engeland bepalen, dat het Holland zij zal

staan de vijandelijkheden tegen België tegen den 1 augustus aanstaande te beginnen.

Dergelyk eene overeenkomst, verre van eene vrede-waakhond en preliminair te zijn, zou de hervatting der vijandelijkheden aankondigen en zelfs bekrachtigen, eene prijsgeving daarstellen van alle Mogendheden, die het gedrag der vijf Mogendheden hebben gemaakt en kunne plegtig aangegeven verbindingsen aanranden.

Maar deze, alhoewel ontzederleghe tegenwerping is niet de eenige, die het voorgesteld ontwerp aanbidt.

Bij het 4de artikel zouden de Belgen tot de ontruiming der plaatsen verplicht worden, die zich binnen de belgische grenzen, zoo als dezelve bij het traktaat van 15 november 1830 bepaald zijn geworden, bevinden, terwijl aan de nederlandsche troepen veroorloofd zou worden, om andere plaatsen, eveneens in dezelfde grenzen begrepen, te blijven bezet houden, in voege dat de grondgebied ontruiming slechts aan de eene zijde zou plaats hebben en geschieden zou door die van de beide partijen, aan welke definitievelijk het grondgebied, dat ontruimd zou worden, behooren moet.

Bij art. 5 zou worden bepaald, dat de gemeenschap van Maasticht met Noord-Brabant aan de eene zijde en met Duitschland aan de andere vrij en onverhinderd zouden zijn, terwijl er geene enkele bepaling zou bestaan voor de vrije en onverhinderde handhaving der handgemeenschap van België met Duitschland eveneens door de stad Maasticht.

Wat de zaak bij het 6de art. vermeld aangaat, de gouvernementen van Frankrijk en Groot-Brittannië zijn, ten aanzien van dat vraagstuk, bereid om de door hen in de ontwerp-overeenkomsten, die zij aan den heer van Zuylen hebben medegedeeld, voorgestelde verbindingsen op zich te nemen.

De ondergeteekende geven zich de overtuiging dat het nederlandsche gouvernement de nauwkeurigheid en juistheid der zoo even ontwikkelde aanmerkingen erkennen en de noodzakelijkheid inzien zal, om Z. Exc. den heer Dedel uitgebreide volmagten te doen toekomen.

Maar een nauwkeurig onderzoek van den tegenwoordigen staat der onderhandelingen, brengt de ondergeteekenden tot de opmerking, tot hoe weinig de nog tusschen Holland en België uit den weg te ruimen kwestien, gebracht zijn en hoe gemakkelijk men zich omtrent derzelver oplossing zou kunnen verstaan; inderdaad de nog betwistte punten bepalen zich nagenoeg tot de volgende.

1. Hoeveel zal het montant van het op de Schelde te heffen tonnage bedragen en op welke plaats zal de betaling moeten geschieden.

2. Welke schikkingen zullen er worden gemaakt voor het onderhoud van de doorvaart op de Schelde en het onderhouden van den stroom.

3. Welk reglement zal er gemaakt worden, dat de vaartigen dien stroom bevarende, de vrije kots in het nemen van lood, zal laat en hoe groot zal het montant van dat loods-regt wezen.

4. Onder welke voorwaarden zullen de Belgen streeven van den weg of het ontworpen kanaal door Limburg, welke bij art. 12 van het traktaat van 15 november is toegezegd.

5. Welke wijze van schikking zal er voor de likwidatie van het amortisatie-syndikaat worden genomen.

Het belangrijk en gewichtig deze vraagstukken in vele opzichten ook wezen mogen, zijn zij evenwel van zulk eenen ondergeschikten aard, in vergelijking van de groote staatkundige vraagstukken, die reeds beslist zijn, dat men onmogelijk veronderstellen kan, dat zij niet tot wederzijdsche voldoening der beide partijen zouden opgelost kunnen worden.

Het Gravenhaagsch kabinet heeft door desselfs aangeboden nota's en voorgestelde ontwerpen van overeenkomst getoond, dat het evenzeer gereed is bij het definitief traktaat toe te stemmen in de staatkundige onafhankelijkheid van België, alsof zich zelve staand koningrijk, in de grenscheiding aan dit koningrijk toegekend, in de onzijdigheid dier zelfde grenzen; in de evenredige deeling van de schuld, in het gebruik ten behoeve der Belgen van de tusschen gelegen wateren en in een enkel regt op de Schelde zonder onderzoek of belemmering ten aanzien van de vaart.

Zou het dan mogelijk zijn, dat zulk een helderziend gouvernement als dat van den koning der Nederlanden; na over deze belangrijke onderwerpen te hebben beslist, zich tegen de verklaarde inzichten van al de groote Mogendheden voor de herstelling van den vrede, kon vertzetten, alleen omdat het over kwesties van ondergeschikt belang weigert te onderhandelen.

De ondergeteekenden, overtuigd dat men zich omtrent de hierboven vermelde kwestien, zou kunnen verstaan, en dat die kwestien op eene voor beide landen voldoende wijze en zoodanig dat dezelve door de Mogendheden, die aan de onderhandelingen hebben deel genomen, zoude goedgekeurd worden, uit den weg te ruimen zijn, aarselen niet Z. Exc. den heer Dedel met te noodigen, om van zijn gouvernement volmagten te vragen, ten einde die punten niet hen te behandelen en te regelen, en te vertrouwen dat zoo zij zich omtrent deze kwestien ver-

staan konden, er geene eene wezenlijke moeilijkheid meer zou overblijven, die de spoedige sluiting en onderteekening van een definitief vredes-verdrag zou verhinderen

(Get.) Talleyrand, Palmerston.

50. * * * Getrouwd.

M. R. DES CHAMPS,

en

MARIA ACKERMANS.

Langenhuisen onder Ruusbergen,
den 18 April 1833.

BEKENDMAKING.

51. * * * **PUBLIEKE VERKOOPING**, van eene aanzienlijke partij extra waze EIKEN, BEUKEN, ESSEN- en KANADA S. S. POPULIER-BOOMEN.

De Notaris A. VERSTRAATEN, residentende te Mül, zal op Maandag den 29. en Dingsdag den 30 April 1833, beide dagen des voormiddags om negen ure te beginnen, in het Bosch, onder de Heerlijkheid Tengelaar, Gemeente Cassel, in de nabijheid der stad Grave en de rivier de Maas, provincie Noord-Brabant gelegen, publiek aan de meestbiedenden verkoopen: circa 2000 stuks extra zwane schoone EIKEN BOOMEN, geschikt tot allerlei soort van Scheeps-Timmerhout, misgaders voor allerlei soort van Molenmolen, Timmer- en Kniphout; voorts eene partij B. E. U. KEN-, ESSEN- en KANADA S. S. POPULIEREN, en eene aanzienlijke hoeveelheid BRANDHOUT, welke Boomen en Brandhout in onderscheidene loten of slagen zullen worden verdeeld, en gedurende tien dagen voor de verkooping door een ieder zullen kunnen worden opgenomen en bezigtigd.

De verkooping zal geschieden op krediet, mits voldoende borgens stellende, in het arrondissement 's Hertogenbosch, gedomicilieerd.

Men wenschte zich talken deze des voormiddags ten negen ure, ten huize van den Bevrman JAN KUYPER, op de Buitendijk, genaamd De Doel, nabij het Kasteel van Tengelaar.

52. * * * Bij J. G. MEIJER Boekhandelaar te Arnhem is uitgegeven **GEESTELIJKE HERIN- NERINGEN** voor **JONGELINGEN** en **JONGE DOCHTERS**, bestaande in eene Herhaling der lessen en vermaningen, welke hun voor en bij hante eerste H. Communie gegeven zijn. Een schoon geschenk voor de Jeugd op dien plegtigen dag hunner eerste H. Communie met een Titelplaat ter invulling van den naam, den dag der eerste H. Communie, der Kerk alsook vanden Herder. *Kerkelyk goedgekeurd.* Prijs ingenaauw 20 Cts., nette kartons hand 35 Cts.

53. * * * Men verlangt op zeer aannemelijke condities, in eenen Apotheek, Droogist, en Verw.-Winkel eenen **LEERLING**. Adres met franco brieven, onder de letters A. B. C. bij de Drukkers dezer.

54. * * * **DROEGE AARDE** A. S. G. H. te Knop, te Krimpen, op de Lek; te hevragen bij J. MUIS, te Schiedam, brieven franco.

PRIJS DER BEURSEFFECTEN.

AMSTERDAM, den 20 April 1833.

NUMMER.	Werkel. Schuld.	à	2 1/2 pCt.	45 1/2	à	45 7/8	45 1/2
—	Uitgestelde schuld	1 1/2	à	17 1/2	à	17 1/2	17 1/2
—	Kasbiljetten	20 1/2	à	20 1/2	à	20 1/2	20 1/2
—	Recepis., geldl. 1830, à 5 pCt.	97 1/2	à	97 1/2	à	97 1/2	97 1/2
—	Schak. bij. groote	6	à	100 3/4	à	101 1/4	101 1/4
—	Vrijwillige Geldleening	6	à	101 1/2	à	102 1/4	102 1/4
—	Nieuwe Idem 1831	5	à	84 1/2	à	84 1/2	84 1/2
—	Idem Idem 1833	5	à	84	à	84 1/2	84 1/2
—	Amortisatie-Syndikaat	4 1/2	à	77 1/2	à	78 1/2	77 1/2
—	Dito, dito	3 1/2	à	64 1/2	à	65	64 1/2
—	Handel-Maatschappij	4 1/2	à	88 1/2	à	88 1/2	88 1/2
FRANKRIJK	Ins. op het gr. boek	3	à	77 1/2	à	77 1/2	77 1/2
RUSLAND	Bij Haps en C.	5	à	97	à	97 1/2	97 1/2
—	Bij dezelfde 1828 en 29	5	à	98 1/2	à	99 1/2	99 1/2
SPANJE	Cert. Amsterdam.	3	à	66	à	66 1/2	66 1/2
—	dezelfde	3	à	68 1/2	à	68 1/2	68 1/2